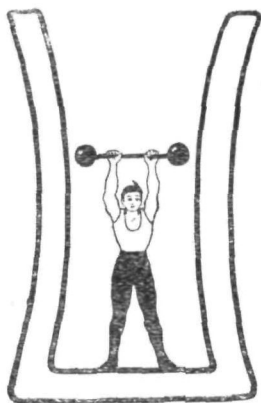

STRIC TINE:

Čudovite živali iz pradavnih in današnjih dni.

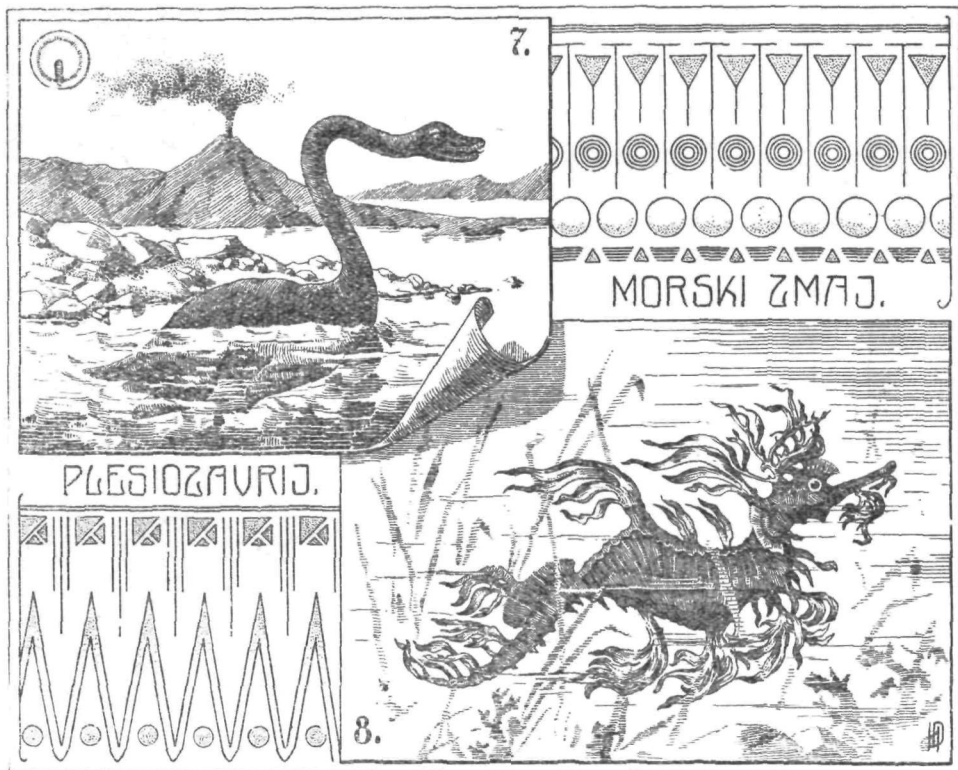
7. PLESIOZAVRIJ.

vodi je živel kakor ribji zmaj. Z dolgim, mišičastim vratom je segal globoko pod vodno gladino. Gorje plenu, ki so se zasadili vanj ostri zobje. Plesiozavriju bi lahko tudi rekli kačji zmaj. Ampak kači je podoben le vrat. Vse drugo se zdi, kakor da je izposojeno od raznih živali. Tudi to pošast si morate misliti precej veliko. Često je dosegla dolžino sedmih metrov in več. Prve ostanke so odkrili na Angleškem leta 1821. Kmalu je bilo okostje tako izpopolnjeno, da si danes prav lahko mislimo, kakšen je bil kačji zmaj v življenju. Dobro je, da ga ni več. Ko bi vi videli živega, bi strahu skoprneli.

8. MORSKI ZMAJ.

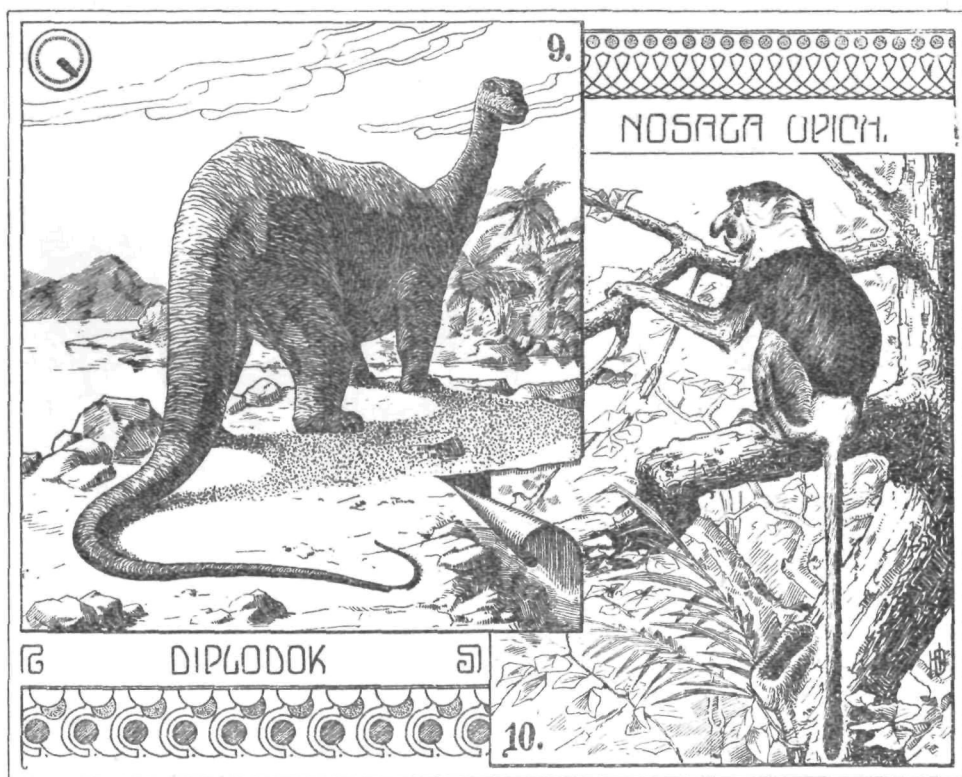
Še en zmaj? Hm, da! Pa če bi kdo rekel, da je to grmiček morske haluge, ki prosto plove v vodi, bi mu bolj verjeli. In če vam povem, da je to komaj pol pedi dolga ribica, je strah pri kraju. Sovražnikov se boji mnogo bolj nego sovražniki nje. Skriti se zna na poseben način. Nje krpasti izrastki so namreč po barvi in obliki popolnoma slični morski ha-

lugi. Živalica se skoraj prav nič ne giblje. Le vodni toki se igrajo s krpicami, da plapolajo kot praporci v lahkem vetru.

9. DIPLODOK.

Vsi desedaj navedeni predpotopniki se nam zde majhni, če jih primerjamo temu velikanu. V severni Ameriki so odkrili pred nekaj leti mnogo ostankov te živali. Sestaviti se je dalo popolno okostje. To so poslali v London. Da so za prevoz zložili vse potrebne kosti, so uporabili šestintrideset velikih zabojev! Dolg je bil ta orjaški orjak nad dvajset metrov. Seveda je veliko te dolžine odpadlo na rep, ki ga je diplodok uporabljal v oporo in obrambo. Navzlic temu, da se je moralo videti kot bi se izprehajali griči, niso bile te živali baš nevarne. Sodeč po njih nepopolnem zobovju, so se gotovo hranile z rastlinami. Tudi razuma ni bilo mnogo v njih. V lobanji je prostor za možgane tako skromen, da se ne izplača govoriti o njem.

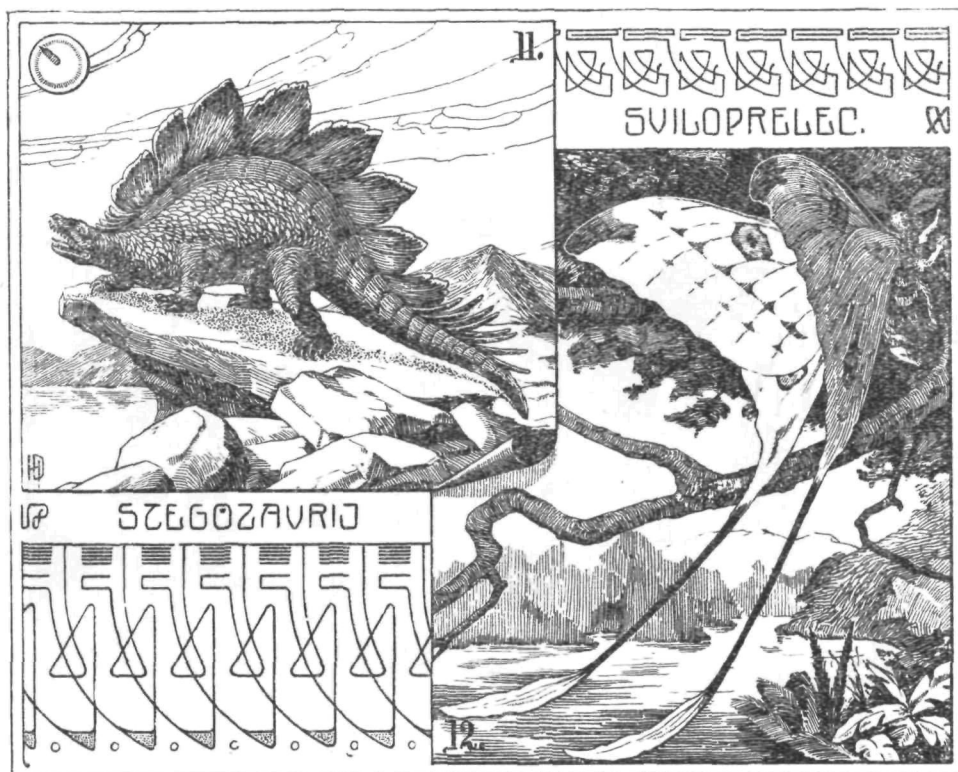
10. NOSATA OPICA.

Sicer tudi druge opice niso brez nosu, a tako lepo dolgega pa le nimajo. Domačini z otoka Borneo pravijo, da je opica zato tudi ponosna nanj, in da ga v nevarnosti skrbno pokrije z roko. To menda ni popolnoma resnično. Res pa je, da imajo take opice popolnoma gol obraz mesnatorožnate barve kakor Evropejci. Tako barvo ima tudi nos, ki pa pravzaprav ni nos, ampak nekakšen kožnat privesek. Opica ga lahko

poljubno pregibljive, podaljša in skrči. Tega vi s svojim noskom gotovo ne znate.

11. STEGOZAVRIJ.

Na prvi pogled se vidi, da to ni bila pohlevna živinica, ki se hrani z drevesnim listjem in brstjem. Telo ni pokrito z golo kožo, ampak z roženimi luskinami in ploščami. Tudi veličastni greben na hrbtu in bodičasti izrastki nad repom menda niso bil le v okrasek, ampak so gotovo služili v obrambo ali celo kot napadalno sredstvo. Strahotno veličasten je moral biti boj med velikanom, kakršen je bil diplodok in stegozavrijem. Prvi velik kot hiša, a počasen in neokreten. Drugi manjši, a gibčnejši, pokrit z oklepom, v žrelu zverinsko zobovje. Mislite si to sliko. Sanjati pa ni treba o tem!

12. SVILOPRELEC.

Marsikdo izmed vas je že gotovo videl našega sviloprelca. Če ne živega, pa na podobi. Sviloprelec, ki ga vidite tu, ne živi pri nas ampak na otoku Madagaskarju. Njegove svile še niso poizkusili uporabiti. Vseeno je pa vreden, da si ga ogledate, zakaj pri nas ni metulja, ki bi bil tako lep in tako velik. Razprta krila merijo dvajset, repasta priveska konci zadnjih kril pa skoraj petnajst centimetrov. In prav ta dva repka mi ugajata. Pa barve! Škoda, da vam jih na črni risbi ne morem pokazati